Ч. 68. Пятниця 7 цьвітня (25 марта) 1905. Рік XV.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

**Редакция і Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Справи парляментарні. — З Угорщини. — Німеччина а Франция в справі Марокка. — Події в Росиї. — Що дє ся з росийскою фльотою.*

Для комісиї для внесеня пос. Дершати в справі відносин Угорщини до Австриї вибрано з помежи руских послів лиш пос. Василька з Буковини. Предсідателем комісиї, як вже звістно, став Дершата.

Пос. Берґер поставив на послідним засіданю палати послів внесене, в котрім предкладає, щоби правительство взяло в заряд державний цілий фонд релиґійний в Долитавщині а сьвящеників щоби переймило на етат урядників державних. Внесене взиває правительство, щоби оно виготовило проект закона, в котрім були би між иншим слідуючі постанови: Держава переймає ціле недвижиме майно і всю готівку католицкої церкви в своє посідане а тим самим переходять права і обовязки патронату на державу. Все духовеньство одержить характер урядників державних у відповідних клясах ранґи. Католицкі архієпископи з титулом екселенциї будуть приділені до III. кляси, епіскопи до IV., крилошани капітульні, пралати і протоігумени до V. кляси ранґи. Ігумени, сеніори, декани і парохи мали би бути зачислені до VI., VII. і VIII. кляси ранґи а капеляни і сотрудники по половині до IX. і X. кляси ранґи. Протоігумені, ігумені і сеніорки одержали би таку платню як вдовиці по урядниках V., взглядно VI. кляси ранґи а всі прочі монахині платню вдовиць по урядниках VIII. кляси ранґи.

З Відня доносять: Онгди по полудни відбула ся кількагодинна нарада німецких послів, що суть членами ческого сойму, в справі будучої сесиї ческого сойму. Ухвали держать ся строго в тайні, але нема сумніву, що Німці відступлять від обструкциї в ческім соймі.

На вчерашнім засіданю угорскої палати послів по залагодженю всіх формальностий подав президент до відомости палати, що одержав від управителя маринарки запрошене для палати до участи в торжестві спущеня на води нового корабля воєнного „Архікн. Фердинанд Макс“. — **Голоси**: „В якій мові написане запрошене?“ — **Президент**: „В мадярскій мові. Иншого запрошеня був би я не приняв.“ (Грімкі оплески на лівици). — Кошут поставив опісля два внесеня: 1) О уневажнене т. зв. закона Даніеля (в справі зміни реґуляміну палати); — 2) о виборі комісиї з 21 членів для ухваленя адреси до короны. На тім закінчено засідане, а слідуюче назначено на нині; на порядку дневнім мотивоване обох повисших внесень.

Промова цісаря Вільгельма в Танґері наробила в дипльоматичних кругах великої сензациї, бо справа марокканьска заняла через то в теперішну пору перворядне місце в межинародній політиці. Не дасть ся заперечити, що бесіда цісаря була вимірена против Франциї, через що Німеччина і Франция по довгих літах ставули знов в суперечности до себе. Не досить того, що цісар зовсім виразно і недвозначно проголосив независимість Марокка і єго султана, не досить, що запротестував даване першеньства в Марокку якій небудь державі але ще й остерігав султана перед нерозвагою в заводженю реформ і пригадав єму, що він повинен пошанувати релиґійні чувства своїх підданих. Так зробив ся цісар Вільгельм не лиш защитником Марокка і марокканьского султана, але ще й защитником магометаньскої віри в Марокку. Вагу сего зрозуміємо ще ліпше, коли зважимо, що то Франция предложила згадані реформи султанови і жадала від него, щоби він їх ухвалив. Так отже цісар Вільгельм вмішав ся безпосередно до переговорів Франциї з Марокком і то в некористь першої. Які вийдуть з того наслідки, трудно нині предвидіти; поки що, здаєсь, першою жертвою стане ся француский міністер справ заграничних Делькасе, котрого становище має бути вже дуже захитане.

Друге питане, яке вяже ся зі згаданим виступленем цісаря Вільгельма в Танґері, єсть: що стало ся причиною так різкого виступленя? Ледви що самі інтереси Німеччини, бо ті можна би було залагодити й в инший спосіб. На-

---

8)

## МАЛЬВА.

**(З росийского — Максима Ґоркого).**

(Дальше).

Василь дивив ся тупими і безумними очима за сином, що віддаляв ся від него. От він став менший, єго ноги немов потонули в піску... тепер він запав ся в него по пояс... по шию... з головою. Він зовсім щез...

Але за хвилю, трохи дальше від того місця, де він задів ся, показала ся знов єго голова, плечі, потім він цілий... Тепер він став зовсім малий... Обернувши ся, дивить ся сюди і щось кричить.

— Проклятий ти! Проклятий! Проклятий! — відповів Василь. А той махнув рукою і знов пішов... і знов щез за горбами піску.

Василь довго ще дивив ся в той бік, доки єго плечі не заболіли від невигідної позиции, в якій він нашів лежав, сперши ся о човен і прилягши на пісок.

Розбитий і зломаний він став на ноги і захитав ся від болю в костях. Ремінний пояс підсунув ся єму аж під пахи; він закостенілими пальцями розперезав ся, підніс ремінь до очий і кинув на пісок. Потім пішов до буди, а пристанувши перед заглубленем на піску, пригадав собі, що на сім місци він упав і колиб не упав, то може зловив би сина.

В буді всьо було порозкидувано. Василь пошукав очима за фляшкою з горівкою і знайшов єї межи мішками. Корок держав ся міцно в шийці і горівка не виляла сь.

Василь вишпортав поволи корок, всунув шийку фляшки собі в рот і хотів пити. Однак скло стукало єму по зубах і горівка лила ся з рота крізь бороду на груди. Она була як вода....

Голова у Василя була глуха, серце важке, а в хребті докучав острий біль.

— Та бо й старий вже чоловік! — сказав голосно і опустив ся на пісок перед входом до буди.

Перед ним було море, величезне, сонливо зітхаюче, повне сили і краси... Филї сьміяли ся, як все, живі та шумні.

Василь довго дивив ся на воду і згадав жадні слова сина:

— Коби всьо то була земля! А ще чорноземом! І коби єго можна орати!

Дїймаюче почуване пригноблення огорнуло єго. Він сильно потер собі груди, оглянув ся довкола і зітхнув глубоко. Голова звісила ся низько і плечі зігнули ся, немов наляг їх якийсь тягар. Горло стискало ся від приступу душливости.

Василь відкашляв і перехрестив ся, дивлячись на небо. Важкі думи обсіли єго.

За те, що для иньшої баби покинув жінку, з котрою серед чесної праці прожив більше як півтора десятки літ, Бог покарав єго бунтом сина. Так, се палець божий!

Збезчестив єго власний син, твердою рукою вразив єго серце.... смерть для него за мало, що так болючо обидив батька! І задля чого? Задля марної женщини, що живе безсоромним житєм!

Гріх було єму, старцеви, звязувати ся з нею, забуваючи про свою жінку й сина...

І от Господь у своїм сьвятім гніві пригадав ся єму, через сина зіслав на него заслужену кару! Так, се палець божий!

Василь сидів схилений, хрестив ся і часто кліпав очима, стріпуючи з вій сльози, що сліпили єго.

А сонце вже спускало ся в море і на небі гасло багрове вечірнє сяєво. З мовчаливої далечини віяв тихий вітер у мокре від сліз лице рибака.

Затоплений в думках каятя сидів так Василь довго, аж доки не заснув... А тимчасом вже свитало...

— — — — — — — —

На другий день по сварці з батьком Яков поїхав з партиєю робітників на барці, привязаній до корабля, на трийцять верст від рибарні в оден залив на ловлю осетрів. За пять днів вернув ся сам вітрильним човном; післали єго за харчами. Він поїхав у полудне, коли робітники відпочивали по їдї.

Було нестерпно парно, розпалений пісок жарив в ноги, а луска і рибяче осте кололи їх.

сує ся здогад, що в сій справі грає ролю ще й инша справа політична. Як звістно, двір берлиньский а петербургский то собі родина, а Німеччині розходить ся о то, щоби мати Росию за собою, а не вічно догоджувати Франциї без кінця. Тепер же коли нараз Франция відмовила позички Росиї і станула по стороні Англиї, уважав і цісар Вільгельм за найвідповіднїйше показати Франциї, що й він знайде спосіб докучити їй, скоро она не хоче догоджувати єму і петербургскій родині Гогенцолєрнів.

Ходить чутка, що становище міністра справ внутрішних Булигіна єсть захитане і що він вже в недалекім часї має уступити. Булигін, кажуть, занадто піддає ся впливови Побідоносцева і старає ся проволікати виконане царского указу що до скликаня земского собору. Прихильники реформ звернули увагу царя, що висше чиновництво взагалї при своїх реакцийних змаганях надуживає імени царя і тим підкопує віру в народї на сповнене даних царем приречень. Характеристичний єсть відзив „Русск. Ведом.“ о заяві Булигіна в справі дїяльности комісиї установленої під єго проводом. Згадана ґазета пише: З тої заяви виходить, що правительство при переводженю великих реформ хоче й дальше послугувати ся головно бюрократиєю і ще не позбуло ся свого упередженя і недовіря до участи суспільности. Нема сумніву, що бюрократия буде й дальше старати ся поставити свою волю понад волю царя. Величезне жадане реформ зложено отже в руки прихильників старої системи. То непокоїть у великій мірі цілу суспільність росийску, котра стратила всяке довірє до бюрократиї. Чим довше буде тревати такий стан, тим більше буде він дразнити публичне мнїнє.

Що змаганє до переобразованя теперішного ладу в Росиї не дасть ся вже нічим спинити, найлїпшим доказом слїдуюча, просто сензацийна вість. „Нов. Время“ доносить именно: На оногдашнім засїданю сьв. синода ухвалено остаточно скликати церковний собор в цїли вибору патріярха. Ухвалу ту предложено вже цареви. Собор має зібрати ся в Москві. Кандидатом на патріярха єсть після канонїчних постанов, найвисший духовний столиці, отже петербургский митрополит Антоній. Синод буде дорадником патріярха. Рівночасно буде скасований уряд оберпрокуратора синода (от чого дожив Побідоносцев!) а право робити цареви предложеня перейде на патріярха.

Росийска фльота під командою Рождественского вибрала ся вже у воєнний похід на японьскі води, але поки що пливе поволи, щоби єї здогонили ще тоті кораблї, котрі тепер суть в дорозї коло Джібуті. Цїла фльота росийска буде складати ся з 32 кораблїв воєнних і відповідного числа наборових кораблїв, що везуть за нею вугіль. Де саме тепер знаходить ся тота фльота, годї знати, бо она пустилась аж в сторони як Австралія, куди перепливає як найменше кораблїв і звідки не так легко дати вість, де она знаходить ся. Звідси мабуть буде она старати ся дістати ся від північного всходу до Владивостока а тодї, може за кілька недїль або й за кілька місяців прийде десь на мори до великої битви з японьскою фльотою. Де тепер знаходить ся японьска фльота, того не знати; здає ся, що она поки що слїдить за рухами росийскої фльоти.

## Новинки.

Львів, дня 6-го цьвітня 1905.

— **Впреосьв. Митрополит** Андрей Шептицкий був дня 4-го с. м. на візитациї виділової школи ім. Шевченка і рускої женьскої семінариї учительскої у Львові. Візитация тревала від год. 11—1½. Єго Ексцеленция прислухував ся науці релігії і питав сам сего предмету у всїх майже клясах. Високопреосьвященого супроводив голова тов. педагогічного крилошанин о. Іван Чапельский.

— **Соймові запомоги для бурс.** З загальної квоти 10.500 К, призначеної Соймом на запомоги для бурс, признав краєвий Видїл запомоги отсим руским бурсам: „Шкільній помочи“ в Самбори 200 К, „Шкільній помочи“ в Снятині 100 К, бурсї филїї „Просьвіти“ в Золочеві 100 К, бурсї братства сьв. Николая в Перемишли 450 К, бурсї руского тов. педаг. у Львові 400 К, селяньскій бурсї у Львові 100 К, рускій бурсї у Львові 100 К, рускій бурсї в Тернополи 450 К, „Шкільній помочи“ ім. сьв. Николая в Тернополи 100 К, бурсї ім. сьв. Онуфрея в Ярославі 150 К, бурсї филїї руского тов. пед. в Станиславові 300 К, „Шк. помочи“ в Сокали 100 К, українскій бурсї в Бродах 200 К, бурсї ім. Ефіпновича в Бродах 100 К, бурсї ім. Івана Хрестителя в Дрогобичи 150 К, селяньскій бурсї в Станиславові 100 К, рускій бурсї в Стрию 150 К, рускій бурсї в Бережанах 300 К, селяньскій бурсї филїї „Просьвіти“ в Стрию 100 К, дальше институтови ім. сьв. Михайла в Коломиї 100 К, бурсї братства ім. сьв. Николая в Золочеві 100 К, рускій бурсї в Новім Санчи 200 К, бурсї ім. сьв. Юрия в Тернополи 100 К.

— **Видїл руск. тов. педаґоґ. у Львові** подає отсим до відомости інтересованих, що від 1-го цьвітня с. р. передав управу дївочої школи виділової Шевченка з правом публичности д-рови Михайлови Коцюбі, яко директорови, а ВПані О. Прокеш яко управительці. По тій причині просимо в справах виділової школи звертати ся на адресу дирекциї ул. Сикстуска ч. 47 I. пов. — За видїл руск. тов. педагогічного у Львові: о. *Іван Чапельский*, голова. Др. *Володимир Левицкий*, секретар.

— **З Краєвого Союза кредитового у Львові.** Отсим повідомляє ся Вп. членів стоваришеня, що на підставі рішеня загальних зборів з 30 н. ст. марта 1905 р. дивиденду пятьпроцентову від уділів членьских за рік 1904 виплачує ся до кінця року 1905, так як дивиденди не підняті до кінця сего року будуть дописані до уділів дотичних членів по мисли § 26 статута. — Дирекция.

---

Яков прямував обережно до бараків і лаяв себе за те, що не взяв чобіт. Вертати на барку єму не хотїлось, тим більше, що він рад був передовсім щось попоїсти і побачити Мальву. За той нудний час, який провів на мори, він часто згадував про неї. Тепер він хотїв дізнати ся, чи она бачила батька і чи говорила з ним. Може він єї вибив? Се їй не пошкодило би, покірнїйша стане... А була вже задто зухвала та язиката!

В рибарни було тихо й пусто. Вікна в бараках були отворені і ті великі, деревляні скринки немов також нидїли від спеки.

В канцелярии бухгальтера, що була схована між бараками, верещала дитина. З поза купи бочок доходили тихі голоси.

Яков пішов сьміло туди. Єму здавало ся, що чує голос Мальви. Але коли підійшов до бочок і заглянув до них, він відступив ся назад і станув нахмарений.

За бочками, в їх тїни лежав горілиць рудий Серьожка, заложивши руки під голову. Коло него по однім боці сидїв батько Якова, по другім боці Мальва.

— Чого старий тут? — подумав Яков. — Може перенїс ся сюди із своєї спокійної служби, щоби бути близше Мальви а єго недопускати до неї? Ах, старий чорт! Коби мати всьо то знала!... Іти до них, чи не треба?

— Так.... — сказав Серьожка. — Значить, прощай! Ну, що-ж, іди, порпай землю!

Яков здригнув ся і радістно закліпав очима.

— Ой, піду.... — сказав єго батько.

Тодї Яков виступив сьміло наперед і привитав ся:

— Здорові були!

Батько глипнув на него і відвернув ся на бік. Мальва навіть бровами не моргнула, а Серьожка рушив ногою і сказав грубим голосом:

— От вернув ся з далеких країв возлюблений син наш Яков! — і додав своїм звичайним голосом: — Дерти би з него шкіру на барабан, як з барана.

Мальва тихо засьміяла ся.

— Парно! — сказав Яков, сїдаючи разом з ними.

Василь знов немов нехотячи поглянув на него.

— А я тебе, Якове, від рана жду. Вчера бухгалтер сказав менї, що ти прийдеш.... — почав він.

Єго голос видав ся Якову тихійшим, як звичайно, а обличє було також немов якесь нове.

— Я прийшов за харчами.... — сказав він і попросив Серьожку о тютюн на папіроску.

— Для дурних нема в мене тютюну — відповів Серьожка, не рухаючись.

— Я йду до дому, Якове! — сказав Василь поважно, порпаючи пісок пальцем руки.

— Чого? — поглянув на него невинно син.

— Так.... ну, а ти? лишаєш ся?

— Я лишу ся.... Що нам двом дома робити?

— Та я нічого не кажу.... Роби, як хочеш, ти вже не дитина. Але.... що я хотїв сказати.... ти памятай, що я довго не потягну. Жити то може й буду, але робити — не знаю вже, як.... чоловік відвик від землї.... Отже не забувай, що в тебе мати дома....

Єму мабуть трудно було говорити, слова немов прилипали єму до зубів. Він гладив бороду, а єго рука тремтїла.

Мальва бистро дивила ся на него. Серьожка прижмурив одно око, а друге зробив округлим і вплив єго в лице Якова.

Яков був цовний радости, а боячись єї зрадити, мовчав і дивив ся на свої ноги.

— Не забудьже, Якове, про матір.... памятай, один ти в неї — говорив Василь.

— Пощо то говорити? — сказав Яков, скрививши ся. — Я сам то знаю!

— Добре, коли знаєш — відповів Василь і глянув на сина недовірчиво. — Я говорю лише, не забудь....

— Ну....

Василь глубоко зітхнув.

Кілька хвиль всї четверо мовчали. Потім сказала Мальва:

— Ось і задзвонять на роботу....

— Ну, я піду — заявив Василь, піднимаючись на ноги.

Всї прочі встали також.

— Прощай, Серґію!... — Як будеш коли на Волзї, може загостиш?... Симбірского уїзду, село Мазло, Николо-Ликовскої волости....

— Добре! — сказав Серьожка, вдаривши єго в руку і не випускаючи єї із своєї жилавої лаби, порослої рудою терстию, поглянув з усьмішкою в єго сумне, поважне лице.

— Ликово-Никольске велике село.... Далеко єго знають, а ми від него лиш чотири версти — пояснив Василь.

— Ну, ну.... Я зайду... коли буде по дорозї....

— Прощай!

— Прощай, добрий чоловіче!

— Прощай, Мальво! — глухо сказав Василь, не дивлячись на неї.

Она витерла собі поволи губи рукавом і закинувши свої білі руки єму на плечі, мовчки і поважно поцїлувала тричи єго в лице і губи.

Він збентежив ся і пробурмотів щось незрозумілого.

Яков звісив голову, скриваючи усьмішку, а Серьожка був спокійний і навіть легонько позїхнув, дивлячи ся на небо.

— Горячо буде тобі йти — сказав.

— Нічого.... Ну, прощай, Якове!

— Прощай!

Они стояли против себе, не знаючи, що їм почати!

Сумне слово „прощай“, що так часто і однотонно гомонїло в сю хвилю у воздусї, викликало в души Якова тепле почуванє до

— **Вистава фантів** льотериї львівского „Сокола відбуде ся в трех днях перед льосованем, се є в найблизшу пятницю, суботу і в неділю в партеровій салі пасажу Міколяша. Від послідної вистави наспіло много нових гарних і цїнних фантів, які годить ся оглянути перед вильосованем. Вистава буде отворена від $8^{1}/_{2}$ год. рано до $9^{1}/_{2}$ вечер. Вступ 20 сот. а хто купить серию картокльосів, має вступ вільний.

— **Жертви несовістних аґентів.** Вчера перед полуднем зголосило ся в львівскій поліциї шістьох молодих селян, дуже збідованих, з просьбою, аби їх виcлано шупасом до родинних сіл. Ті бідолахи називають ся: Іван Костельнюк, Петро Бучовский і Петро Парчевский з Поточиск, городеньского повіта, Петро Литвин і Олекса Хам з Кошляків, збаражекого повіта та Михайло Стоцкий з Конкольник, рогатиньского повіта. Перед кількома тиждними звербували множество селян незвістні агенти і вислали їх до Прус на роботу. Однако показало ся, що там нема роботи для такої громади людий і длятого мусїли бідаки утїкати звідтам перед голодовою смертию. Деякі з них вертали піхотою і окалїчіли на ноги, прочі дістали ся зелїзницею до дому. Веїх шістьох відослала поліция до маґістрату, котрий вишле їх шупасом домів.

— **Угорскі підроблювачі гроший засуджені в Америцї.** З кінцем марта с. р. відбув ся в Клївлендї процес І. Керковіца, М. Омерца, І. Горвата та ще одного їх спільника, підданих угорских за підроблюванє фальшивих австрийских банкнотів 20-короновых. При розправі був присутний австро-угорский консуль. По доказаню вини засудив суд присяжних І. Керковіца на 2 лїта вязниці і на 2500 кор. кари, а Омерца і Горвата кождого з осібна на 18 місяців вязниці і 500 К кари. Що до четвертого їх спільника, то его увільнено, бо не прийшло до згоди між присяжними що до висоти его кари, а американьске право обвинувачсного в такім случаю увільняе від кари.

— **Страйк каналових робітників.** У Львові розпочали опоги вечером робітники, занятї чищенем каналів, страйк з причини, що не хотїли підвисшити їм платнї. Доси брали они по 2 К за роботу через цїлу ніч, а тим, що виносили нечистоту з кльоак, плачено по 1 К 80 сот., а візники діставали по 1 К за ніч, а за цїлодневне занятє при вивозї сьмітя, піску і т. д. 60 сот. Страйкарі домагають ся підвисшеня о 70 прц. дотеперішної платнї.

— **Лявіни і зваляща землї.** Як доносять із Зальцбурга, скотила ся коло Ґаштайну лявіна і друлила також високу скалу, засипуючи собою цїсарску дорогу на 120 метрів, та ушкоджуючи міст зелїзничий і привалюючи одну кузню та магазин. Сейчас розпочато працї над відграбанем. Жертв в людях нема.

— **Елементарні нещастя.** Дня 4-го с. м. навістило дуже сильне землетрясене місто Лягоре у всхідній Індиї. Жертвою того землетрясеня упало дуже богато людий. Крім того наробило оно величезної шкоди в публичних і приватних будинках. З ратуша полишила ся лиш купа розвалин, а зелїзничий дворець, катедральна церков і мечети сильно ушкоджені. — В Андалюзиї і Естремадурі в Іспаниї панують тепер величезні спеки. Теплота доходить до 33 степенїв в тїни. Засїви і сади понищені, худоба гине з причини недостатку паші в наслїдок загальної посухи.

# Телеґрами.

**Відень** 6 цьвітня. Комісия буджетова розпочала нинї дискусию над етатом міністерства рільництва.

**Будапешт** 6 цьвітня. Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що президент міністрів Тіша предложив на вчерашнім засїданю лїберальної партиї внесене, котре каже, що партия лїберальна не має предложити проєкту адреси до корони.

**Вашинґтон** 6 цьвітня. Сполучені Держави повідомили Росию, що після звіту американьского посла в Пекінї рух против чужинців в Хінї не має грізного характеру.

**Рим** 6 цьвітня. Король Віктор Емануіль виїхав нинї рано до Неаполя на повитанє цїсаря Вільгельма.

**Тифліс** 6 цьвітня. (Петерб. Аґ. тел.) З місцевостий округа Ґорі доносять о великих розрухах селян, звернених против духовеньства і шляхти, властителїв більшої посїлости. Селяни рабують, підпалюють і нищать лїси та забирають готівку. Войско і поліция виступили против збунтованих; богато людий убито і зранено.

**Петербург** 6 цьвітня. Комітет міністрів радив в днях 4 і 5 с. м. над правом Поляків займати становища в державній службі і ухвалив, що обмеженя, які суть в тій справі, мають бути знесені; лиш що до висших урядів обмеженя повинні бути задержані. Справу, чи низші урядники в 9 західних ґуберніях повинні знати мову більшости населеня тих ґуберний, отже мову польску взглядно литовску, порішено в дусї потверджаючім. Справу порішено на предложенє Віттого.

**Кишинев** 6 цьвітня. Вчера в ночи напав якийсь чоловік на товариша комісаря поліциї іменем Кірлїґка, але не зранив его і втік. Нинї рано знайдено на місци нападу хіньский (?) ніж, котрий був мабуть власностию виновника.

**Токіо** 6 цьвітня. (Урядово). Часть японьскої залоги в Санчу випeрла Росиян з кількох сїл о 9 миль на захід від місцевости Чігінча і обсадила ту місцевість як також місцевість Сумінчен. Японцї заняли ще кілька місцевостий, а дійшовши до Сантаоку стали стріляти на відділ російскої кавалєриї, зложений з 500 людий і розбили его.

## Курс львівский.

| Дня 5-го цьвітня 1905. | Платять К с | Жадають К с |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 545·— | 555·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 260·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . . | 587·— | 594·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку. | —·— | 320·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 111·25 | —·— |
| Банку гіпот $4^{1}/_{2}$% . . . . . . . . | 101·50 | 102·40 |
| $4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв. | 101·70 | —·— |
| 4% листи застав. Банку краєв. . | 99·60 | 100·30 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ. | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 літ. | 99·70 | 100·40 |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·80 | 100·50 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | 102·80 | —·— |
| „ „ „ „ $4^{1}/_{2}$% . . | 101·50 | 102·20 |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 99·30 | 100·— |
| Позичка краєв. з 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 99·90 | 100·60 |
| „ м. Львова 4% по 200 кор. | 97·50 | —·— |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . . | 85·— | 92·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . . | 56·75 | 58·75 |
| Угорскі черв. хреста . . | 37·25 | 39·25 |
| Італїянь. черв. хр. 25 фр. . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 кор. . . | 75·— | 79·— |
| Базилїка 10 кор. . . | 24·75 | 26·25 |
| Joszif 4 кор. . . | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. . . | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·26 | 11·40 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·52 | 2·54 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117·— | 111.50 |
| Доляр американьский . . . . . . | 4·80 | 5·— |

батька, але він не знав, як его виявити. Чи обняти батька, як се вчинила Мальва, чи стиснути єму руку, як Серьожка?

А Василь чув ся обидженим тою нерішучостию, що проявляла ся в лици та рухах сина, а крім того він відчував щось близьке до сорому супротив Якова.

Се почуванє викликало в нїм спомини про сцену на насипі і поцїлуї Мальви....

— Так... памятай про матір! — сказав наконець Василь.

— Добре, добре! — закликав Яков, усьміхаючись тепло. — Вже ти не жури ся, я знаю, що до мене належить!

І він махнув головою.

— Ну... так вже всьо! Живіть тут... дай вам Господи! А не згадуйте лихом.... Котел, Сергію, я закопав в піску, коло зеленого човна.

— А на що єму кітла? — спитав живо Яков.

— Він іде на моє місце... туди, на насип... — пояснив Василь.

Яков поглянув заздрісно на Серьожку, кинув оком на Мальву і звеив голову, скриваючи радісний блиск у своїх очах.

— Прощайте-ж, добрі люди... я йду!

Василь поклонив ся їм і пішов.

Мальва рушила за ним.

— Я підведу тебе трохи....

Серьожка ляг на пісок і вхопив за ногу Якова, що також подав ся за Мальвою.

— Стій! Куди?

— Иди! Пусти... — сказав Яков і сїпнув ся наперед.

Але Серьожка вхопив его за другу ногу.

— Лишись зі мною....

— Та ну-у! Чого дурієш?

— Я не дурію! А ти сядь!

Яков сїв і затиснув зуби, озлоблений до краю.

— Чого хочеш?

— Чекай! Успокій ся, я подумаю і потім скажу....

Він грізно глянув на хлопця своїми зухвалими очима і Яков покорив ся єму....

Мальва і Василь ішли якийсь час мовчки. Она заглядала з боку єму в лице, а єї очи дивно горіли. Однак Василь нахмарив ся і мовчав. Їх ноги стрягли в піску і они ишли поволи.

— Василю!

— Що?

Він поглянув на неї і знов відвернув ся.

— Знаєш, я навмисне посварила тебе з Яковом. Ви могли оба тут лишити ся, без сварки... — говорила она спокійно. Анї тїни жалю не було в єї голосї.

— А на щож ти се зробила? — помовчавши, спитав Василь.

— Не знаю!

Она здвигнула плечима і сьміяла ся.

— Добре дїло зробила! Ех ти! — докорив він їй злісним голосом.

Она не відповіла на се нічого.

— Зїпсуєш ти менї хлопця, зовсім зїпсуєш! Гей, гей! Відьма ти, відьма!... Бога не боїш ся.... Сорому не маєш.... Що ти робиш?

— А що я маю робити? — спитала она его. Неспокій і досада звучали в єї питаню.

— Що? Ей ти!... — кликнув Василь, запалюючись все більшим гнївом.

Мав велику охоту вдарити єї, звалити єї собі під ноги, втоптати в пісок, ударяючи чобітьми в єї груди та лице.

Він затиснув кулак і оглянув ся поза себе.

(Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

# „Дністер“

**Товариство взаїмних обезпечень у Львові**

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

## Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

**По пожарі** виплачує „Дністер“ **зараз відшкодоване**; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер“ відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340 тисяч корон.**

**Фонди „Дністра“** виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор. і уміщені суть в цінних паперах.

**В „Дністрі“** єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

**Поліси „Дністра“** приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

**Чистий зиск** по скінченім році звертає ся членам; в літах 1901—1904 звернув „Дністер“ членам 284.857 кор.; (за літа 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

**Аґенциї „Дністра“** находять ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Дністра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Дністра“ не роблять. Аґенти „Дністра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

**На житє** обезпечайте ся тілько через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер“ **на рускі добродійні цілі.**

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

---

# Головна аґенция дневників

## СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).